

Suy nghĩ của em về giá trị thời gian

Văn mẫu hay lớp 12 trình bày suy nghĩ của em về thời gian - quà tặng kì diệu của cuộc sống, nghị luận về giá trị của thời gian với cuộc sống con người.

Đề bài: Hãy trình bày suy nghĩ của em về thời gian - quà tặng kì diệu của cuộc sống.

Bài văn nghị luận nêu suy nghĩ về giá trị của thời gian hay nhất

Có bao giờ chúng ta thử đặt câu hỏi trên đời này cái gì quý nhất, có vô vàn suy nghĩ khác nhau, chắc hẳn một khía cạnh chúng ta dễ dàng kể đến đó là thời gian. Suy nghĩ sâu sắc nó vô hạn giữa đời người hữu hạn, nó luôn vận động không ngừng nhằm kiến tạo lên được vô vàn sự đổi thay và thời gian luôn được gọi là quà tặng kì diệu của cuộc sống, những gì đã trôi qua theo thời gian chúng ta sẽ không thể lấy lại. Vậy đấy, nếu ý thức được ý nghĩa của thời gian càng sớm, ta sẽ ý thức nhiều điều phải, biết gìn giữ, dang tay đón nhận nó bằng cả tấm lòng mình.

Thời gian là thứ gì đó chúng ta không thể định nghĩa được cụ thể, chỉ có thể hiểu là thứ vô hình, chậm chậm trôi qua từng ngày, có thể làm thay đổi vạn vật chúng ta không thể kiểm soát được. Đặc trưng của nó để chúng ta phải xuýt xoa, tâm đắc chính là nó đã đi qua thì không bao giờ có thể lấy lại được, và đó là điều hiển nhiên, vô cùng quan trọng của nó. Nó chẳng khác nào một kì diệu, một sự độc đáo của tạo hóa, không thể nào có thể thấy nó có sự trùng lặp, trở lại của khoảnh khắc thời gian cũ, không thể nào lưu trữ như của riêng, cũng không thể để dành “cất vào trong hòm khóa lại”... Và với mỗi người tự cảm nhận thời gian theo những cách khác nhau, làm cho tính thiết thực, quan trọng của nó ngày càng phong phú.

Thời gian cũng là liệu pháp trị liệu cho tinh thần, xóa bỏ dần những nỗi đau, hiềm khích trong các mối quan hệ, trong con người ta. Nó là sự đại diện của sự thay đổi diệu kì, thay đổi cả tính tình con người, nó làm xóa nhòa tất cả, làm tất cả rơi vào lãng quên, kể cả tình yêu, thay đổi to lớn, rõ rệt cả trên chính khuôn mặt của chúng ta, làm chúng ta trưởng thành hơn về mọi mặt. Trái đất, thiên nhiên vẫn thay đổi theo thời gian từng phút, từng giây, nhưng con người bị hữu hạn thời gian vì độ tuổi trung bình của một người 60-90 năm tuổi, quá ít so với sự tồn tại phát triển của vạn vật. Thời gian còn quý hơn cả vàng bạc, bởi vì đây là một trong những thứ tiền bạc không bao giờ mua được, tiền bạc có thể mất đi rồi kiếm lại được nhờ sức lực của con người, thời gian thì dù có lao động cũng chẳng thể nào lấy lại. Khuyên câu “hãy sống trọn từng khoảnh khắc hiện tại để không phải hối hận sau này”.

Vậy chúng ta đã làm gì để giúp tối ưu hóa thời gian của mình, khi ai, dù bất cứ địa vị nào cũng đều được giống như nhau có trọn vẹn 24h trong một ngày không thừa cũng chẳng thiếu. Phần lớn, mọi người đều biết quý trọng thời gian để học tập, nghiên cứu, làm việc

Suy nghĩ của em về giá trị thời gian

tạo ra những giá trị vật chất và giá trị tinh thần. Những ai biết gìn giữ, đón nhận và trân trọng nó, thì ta làm được nhiều điều có ý nghĩa trong đời. Biểu hiện của một người thành công là họ biết làm chủ thời gian, họ luôn tự nhủ phải sống như chưa từng được sống, tận dụng từng phút giây học tập, lao động, cống hiến để rồi tạo nên nhiều thành quả tốt đẹp và cả là cảm giác hài lòng, vui sướng khi chạy đua cùng thời gian. Là học sinh thì biết tranh thủ thời gian trau dồi kiến thức, là người lao động cũng vận động quỹ thời gian của mình để cố gắng tạo ra thật nhiều của cải, làm nên những thứ quan trọng cho xã hội..

Thời gian của một ngày dù nhỏ bé trong quỹ thời gian của một đời người, nhưng tích tiểu thành đại, thời gian ngắn sẽ trở thành thời gian dài sau vài tháng, vài năm. Nói lên rằng nếu chúng ta không trân trọng những giây phút trong một ngày, để một ngày trôi đi hoài phí không giúp được ai, không tạo nên được giá trị cho bản thân, không thu thập được thông tin nhân loại, thì chúng ta sẽ vĩnh viễn mất đi sự cảm nhận về điều diệu kì của sự thay đổi bởi thời gian.

Ngày nay, có thể nói vẫn còn không ít những người chưa biết quý trọng thời gian. Họ cứ để thời gian đi qua hết ngày này sang ngày khác, tháng này qua tháng khác, phá hoại tuổi trẻ, sức khỏe, làm băng hoại phẩm chất của mình. Nhiều học sinh lười biếng, “nghiện” internet đã cướp đi quá nhiều thời gian của họ. Người thanh niên thì ăn chơi.. Vì vậy, kết quả học tập, làm việc sa sút, nhiều khi tổn kém sức khỏe, tiền bạc, không khí gia đình trở nên căng thẳng. Lãng phí thời gian, họ sẽ từng bước rơi vào sự lạc lõng và chán nản – trở thành đời sống thừa thãi. Và không ngoại lệ với những người chỉ biết vùi đầu vào học hoặc làm việc, không biết gì đến mọi thứ xung quanh, không biết cân bằng với thời gian của họ với xã hội và bản thân. Những con người ấy đáng nể nhưng cũng đáng thương.

Và cũng đã có những lời khuyên thiết thực của những người đi trước về cách quản lí thời gian thông minh, là chúng ta phải biết lên kế hoạch ngắn hạn, rồi dài hạn, rồi cả cuộc đời, tuân thủ, kiên trì thực hiện nó luôn và ngay. Ngày nay, trong một xã hội văn minh, phát triển việc lập thời gian biểu thường xuyên lại càng giúp cho con người biết cân bằng trong cuộc sống, tránh xa đà quá, giữa học tập, vui chơi, tán gẫu, hỏi thăm bạn bè, ngủ nghỉ, tập thể dục, người thân, làm việc nhà, thực hiện đam mê, thực hiện những điều tốt cho xã hội... Hiểu rằng việc nào cần làm trước đặt trước, thực hiện trước, không phải việc của mình, hay không thích làm có thể nhờ người khác hoặc có thể quan tâm ít đi một chút...

Con người chúng ta sẽ được sinh ra, lớn lên, già và chết đi. Thời gian sẽ cứ thế chạy đi, bước qua những tâm hồn lười biếng, thiếu sức sống, thiếu kỉ luật, ý chí làm chúng ta nếu không sớm suy ngẫm hành động của mình, không biết hòa hợp, cứ đợi chờ một điều gì đó như cơ hội mà không bao giờ hành động thì sẽ mãi chậm tiến, mất dần niềm tin, nghị lực trước sức mạnh của thời gian. Vì vậy, bây giờ hãy tỏ ra trân trọng thời gian của chúng ta, trân trọng món quà của tạo hóa, hành động, dù biết không thể thay đổi một sớm

Suy nghĩ của em về giá trị thời gian

một chiều, nhưng cứ nỗ lực, cứ kiên trì, cứ biết làm chủ thời gian của bản thân thì sớm muộn bạn cũng sẽ tốt hơn hiện tại trông thấy.

Vì vậy, đối với em là một học sinh đang còn ngồi trên ghế nhà trường, em ý thức được việc quý trọng thời gian, tránh trở thành người thờ ơ, lãng phí thời gian trôi qua vô ích, phải biết làm gì thật đúng đắn và có ích cho mọi người, xã hội với khoảng thời gian mà mình có. Chúng ta hãy tận dụng từng giây từng phút, để ta sẽ không bao giờ hối hận, nuối tiếc vì đã lãng phí, đã để thời gian chi phối ta.

Một số bài văn đạt điểm cao nghị luận về thời gian - món quà vô giá của cuộc sống

Bài số 1:

Trong toàn thể vũ trụ này, có lẽ thời gian có sức mạnh hơn cả, là báu vật quý nhất trong cuộc đời con người. Thời gian tạo nên cuộc sống, tạo nên vô vàn những sự đổi thay và thời gian luôn được gọi là quà tặng kì diệu của cuộc sống. Đây là món quà to lớn, ai cũng được trao tặng nhưng không phải ai cũng biết gìn giữ, dang đôi tay đón nhận. Ngày nay, lắm lúc ta phải trầm tư một mình, suy nghĩ về thời gian - về món quà kì diệu của cuộc sống.

Thời gian là gì, dù xã hội loài người có tiến bộ đến đâu mãi mãi cũng không thể đưa ra khái niệm chính xác và đầy đủ nhất cho vấn đề này. Hiểu nôm na thời gian chính là vật liệu tạo dựng nên cuộc sống, như gạch xây nên ngôi nhà hay ngôn từ tạo nên tác phẩm văn chương vậy. Thời gian là vô tận, thời gian luôn là minh chứng trung thực nhất cho những gì gọi là bất tử. Đối với con người, thời gian là có hạn nhưng thời gian - cuộc sống thế nào thì hoàn toàn tùy thuộc vào cách sống và cái nhìn của riêng mỗi con người, và chính vì thế thời gian mang tính kì diệu mà ta không bao giờ lường trước được.

Thời gian thật sự rất quan trọng, là tài sản, là báu vật của con người. Thời gian giúp ta khôn lớn, trưởng thành, lao động, làm tất cả những việc cần thiết và quan trọng trong đời. Nhưng điều đặc biệt tạo nên vị trí, vai trò của thời gian là tính chất một đi không trở lại, như lời đã nói ra, như tên đã bắn. Một giây, một phút, một giờ đều có nhiều sự thay đổi, trôi đi tạo nên quá khứ không bao giờ lấy lại được.

Giá trị và ý nghĩa của thời gian to lớn thế nhưng nhận thức của mỗi con người về vấn đề này lại rất khác nhau. Có những người hằng ngày luôn tự nhủ phải sống như chưa từng được sống, tận dụng từng phút giây học tập, lao động, cống hiến để rồi tạo nên nhiều thành quả tốt đẹp và quan trọng hơn cả là cảm giác hài lòng, vui sướng khi chạy đua cùng thời gian. Thế nhưng bên cạnh đó những con người không biết trân trọng, lãng phí thời gian vẫn còn khá nhiều và có xu hướng gia tăng, dần trở thành thực trạng đáng lo ngại cho xã hội, nhất là khi đó đa phần là những thanh niên - lực lượng nòng cốt của đất nước.

Suy nghĩ của em về giá trị thời gian

Không học hành, lao động, tự vun đắp tương lai cho bản thân, cho Tổ quốc mà chơi bời lêu lổng, sa đà vào tệ nạn xã hội.. là những dấu hiệu tiêu biểu của những con người ấu trĩ, sống phó mặc và chỉ biết rung đùi hưởng thụ. Món quà của cuộc sống - thời gian - có lẽ đã được phân phát một cách quá rộng lượng bởi lẽ có vô số những con người hầu như không hề biết đến hai chữ “trân trọng”.

Lãng phí thời gian, không biết giữ gìn món quà quý giá này có hậu quả vô cùng to lớn với biểu hiện chẳng có gì ghê gớm nhưng thực chất lại là con sâu gặm nhấm tâm hồn một khi biết đến hối hận. Hối hận xưa nay là điều đáng sợ nhất đối với con người nhưng cũng là điều ta ít nghĩ đến nhất. Con người rất giàu có về mặt vật chất lẫn tinh thần, có khả năng chinh phục mọi thứ nhưng lại ít trân trọng để rồi khi đánh mất mới tỉnh ngộ. Chính vì thế, nhìn lại quá khứ ta thường tiếc nuối những chuỗi ngày dài đã lãng phí và phát hiện ra chính những điều đơn giản nhất lại mang đến hạnh phúc lớn lao nhất. Tất cả những cảm giác khi nhận thức được vai trò, ý nghĩa của thời gian chính là hình phạt to lớn nhất cho những ai đánh mất, không trân trọng món quà này. Thời gian là cuộc sống và cuộc sống chúng ta ra sao chỉ có thể do chính chúng ta tạo dựng và thay đổi được mà thôi.

Hỡi những ai đang lãng phí thời gian, hãy dừng lại đôi chút trong cuộc đùa vui với số phận của mình, hãy dừng lại và tự suy ngẫm về những gì mình đã làm trước khi quá muộn để kịp quay đầu lại với cuộc sống đích thực, tự hỏi mình đã thực sự sống giây phút nào chưa khi đối diện với những tấm gương sáng trong cuộc đời, và tự hỏi mình có đáng được sinh ra và ban tặng món quà thời gian? Còn những người mãi lặng thinh trong cái bóng của mình với những sai lầm trong quá khứ, hãy lau sạch hết những giọt nước mắt đau khổ và mỉm cười đứng dậy đi tiếp vì nếu cứ hoài niệm mãi về thời xa xưa thì khi ngoảnh lại tương lai đã bỏ đi thật xa. Cách nhìn sự việc quan trọng hơn những gì đã và đang xảy ra, bản chất của cuộc sống là luôn thay đổi và việc của chúng ta chỉ là tìm cách bước qua mà thôi. Nên nhớ rằng: dù tình hình có tồi tệ đến mức nào sẽ không có sự bắt đầu lại nào tốt hơn là ngay từ bây giờ.

Thời gian thật sự là món quà kì diệu của cuộc sống! Thời gian tạo nên những đổi thay và đứng nhìn ta vượt qua những đổi thay đó. Thời gian cũng là minh chứng cho những tình cảm chân thật, sâu sắc nhất và đồng thời cũng là thước đo nhân cách, bản lĩnh của con người. Thời gian không quay trở lại, hãy ghi nhớ và dang tay đón nhận, ra sức giữ gìn món quà kì diệu này trước khi quá muộn. Hãy quan sát xung quanh để thấy ta cần thời gian đến mức nào, để sống thật ý nghĩa trong đời và hãy luôn nhớ rằng: đừng tiếc nuối hôm qua, đừng trông đợi ngày mai và đừng lãng tránh hôm nay.

Thời gian món quà kì diệu của cuộc sống, thực sự là món quà quý báu và ý nghĩa nhất cần được trân trọng và giữ gìn. Hãy sống thật tích cực để xứng đáng với món quà ý nghĩa này, bạn nhé! Sống ý nghĩa từng phút, từng giây mới là đáng quý. Hãy để hôm qua là tài sản quý báu, ngày mai là sự bí ẩn đang chờ đón và hôm nay là món quà theo đúng nghĩa của nó.

Suy nghĩ của em về giá trị thời gian

Bài số 2:

Thời gian là tuyến tính nó luôn luôn vận động và biến đổi không ngừng. Thời gian không chờ cũng chẳng đợi ai cả, chúng ta cũng nên hãy tận hưởng từng giây, từng phút mà bạn có. Và bạn cũng đừng quên mà chia sẻ thời gian cùng với mọi người để biên thời gian của bạn thành những khoảnh khắc hạnh phúc nhất bạn nhé!

Nếu nói trong thiên nhiên, tạo hóa điều gì đáng trân trọng và cũng đáng sợ nhất thì chắc có lẽ chính là thời gian. Thời gian thực sự rất quan trọng, thời gian cũng chính là tài sản, là báu vật của con người. Thời gian đồng thời cũng là thứ đáng sợ nhất nó có thể biến được một cậu bé trở thành một ông già, và cũng có thể biến một mầm non thành một đồng cũi. Thời gian đồng thời cũng như đã giúp ta khôn lớn, trưởng thành, để lao động và làm tất cả những việc cần thiết và quan trọng trong đời. Nhưng, ta như thấy được chính điều đặc biệt tạo nên vị trí, vai trò của thời gian ở đây nó cũng chính là tính chất một đi không trở lại. Quả thực thời gian cũng như lời đã nói ra không thể nào lấy lại được, thời gian cũng như tên đã bắn ra không thể nào có thể rút về. Ta như thấy được mỗi một giây, một phút, một giờ thời gian như cứ đều có nhiều sự thay đổi, trôi đi tạo nên quá khứ không bao giờ lấy lại được nữa. Thời gian chính là bạc là vàng nếu như chúng ta biết quý trọng và thực hiện một cách có sự phân chia thật bài bản và khoa học nhất. Và thời gian cũng sẽ thật vô nghĩa khi nó nằm trong tay ai không biết sử dụng và có thể hoạch định thời gian của chính mình.

Thực tế cũng cho thấy được rằng không phải ai ai cũng có thể nhận biết được những giá trị của thời gian. Mà ta như thấy được chỉ khi nào con người được sống trong niềm hạnh phúc, đạt đến đỉnh cao vinh quang của sự chiến thắng. Hoặc khi chúng ta mà để tuột mất một cơ hội hiếm có nào thì lúc đó thời gian mới thực sự quan trọng và có ý nghĩa biết bao nhiêu.

Thời gian như mang lại niềm vui cũng như sự hạnh phúc cho con người chúng ta nếu như mỗi người biết được giá trị của thời gian. Biết sử dụng đúng thời gian trong tất cả các hành động con người như càng biết cách sắp xếp khoảng thời gian cho riêng mình. Bắt đầu một ngày mới mỗi người lại có được một khoảng thời gian trong một ngày là như nhau. Nếu như chúng ta biết tận hưởng thời gian không bị lãng phí để có thể hoàn thành công việc của mình một cách trọn vẹn thì ta như đã sử dụng tốt khoảng thời gian mà tạo hóa ban cho. Ngược lại đối với những ai mà không biết tận dụng khoảng thời gian này thì cũng sẽ không làm chủ được thời gian. Họ dường như cứ bận bịu mà không giải quyết được vấn đề gì cả. Thậm chí có những người lại dành khoảng thời gian của mình vào những trò chơi như thật vô bổ, không tự trau dồi kiến thức cho mình cũng chẳng giúp đỡ người xung quanh, chẳng lao động,... họ dành thời gian để ngủ. Hay hơn thế họ cho rằng họ đang suy nghĩ và hoạch định cho tương lai. Nhưng những suy nghĩ này lại cứ triền miên mãi trong những nghĩ suy, trong những giấc mơ thoáng qua mà nó lại chưa có ngày

Suy nghĩ của em về giá trị thời gian

cụ thể để thực thi. Và điều này cũng thật đáng buồn biết bao nhiêu. Bạn hãy tận dụng khoảng thời gian đó để có thể hành động và thực hiện những mong muốn và hoài bão của chính bạn chứ không phải ngồi đó mà nghĩ cho đoạn ngày đoạn tháng.

Chúng ta cũng cần phải biết được rằng, nếu như chúng ta quý từng giây, từng phút của thời gian mà nỗ lực học tập. Đồng thời nó như tạo dựng cho ta những sự tìm tòi nghiên cứu khoa học hay tích cực hăng say lao động để làm ra của cải vật chất cho xã hội và hơn nữa là cho chính cuộc sống của chúng ta có ý nghĩa hơn

Nếu như bạn lại để lãng phí thời gian, không biết giữ gìn món quà quý giá này có hậu quả vô cùng to lớn. Khi lãng phí thời gian bạn sẽ phải thật hối hận. Ta như thấy được sự hối hận xưa nay là điều đáng sợ nhất đối với con người nhưng cũng là điều ta ít nghĩ đến nhất. Con người ta kể cả rất giàu có về mặt vật chất lẫn tinh thần, thật khó có thể không hối tiếc về một điều gì đó trong quá khứ và vẫn luôn mong muốn thời gian có thể quay trở lại để có thể làm lại. Hoặc có thể thay đổi chính bản thân mình.

Đa số những bạn học sinh hiện nay lại không chủ động tích cực học hành mà như lại cứ sa đà vào những việc vô bổ như game, hay những thú vui tiêu khiển khác mà không chăm lo học hành. Thời gian cho một đời người nếu như không biết sử dụng thì thực sự lãng phí. Có người “công thành danh toại” có người lại nghèo khổ, đó chính là việc bạn có ý chí có quyết tâm để có thể làm chủ thời gian để thực hiện những ước mơ và hoài bão của chính mình hay không mà thôi.

Việc con người chúng ta biết quý trọng thời gian là quý trọng giá trị của cuộc sống. Chúng ta hãy sống đẹp mỗi ngày để có thể có một tương lai thật tươi sáng. Việc con người biết quý trọng thời gian, quý trọng giá trị của thời gian cũng không có nghĩa là sống gấp, sống hưởng thụ mà là sống hết mình và sống sao để cống hiến cho xã hội thêm giàu đẹp và ý nghĩa.

Bài số 3:

Nếu như trước đây người ta hay so sánh đời người như dòng sông với những khúc quanh thẳng trầm mà con người như là sản phẩm của số phận thì ngày nay đã có người ví von nó như chiếc bánh thời gian mà con người vốn sinh ra khác nhau nên chọn những cách khác nhau để ăn dần chiếc bánh ấy. Cũng như chiếc bánh có nhiều phần trong đó mỗi phần có ít nhiều hương vị khác nhau, đời người có nhiều giai đoạn với những công việc, trách nhiệm, ước mơ, hoài bão và cả những cung bậc tình cảm khác nhau.

Kẻ tham lam, háu ăn ngấu nghiền chiếc bánh của mình không thương tiếc đến nỗi trong nháy mắt nó chỉ còn là những mẩu vụn trên bàn ăn cuộc đời. Kẻ khảnh ăn chỉ tìm thấy khoái khẩu nơi phần nhân bánh, và sau khi thưởng thức xong, họ vứt lại cái vỏ bánh

Suy nghĩ của em về giá trị thời gian

bên đĩa ăn mà không biết rằng chính cái vỏ bánh chẳng mấy ngon ấy lại cung cấp năng lượng cho cả cuộc đời và họ lại mơ tưởng một cái nhân bánh thứ hai mà không bao giờ có nữa. Cũng có kẻ thứ ba chậm rãi ăn từng phần vỏ của chiếc bánh và cố để dành lại phần nhân ngon lành cho lần thưởng thức cuối cùng. Nhưng cũng chính lúc ấy y thấy no và không thiết ăn nữa hoặc ăn nhưng chẳng còn thấy ngon lành gì.

Loại người thứ nhất nêu trên là những kẻ sống nhanh, sống gấp. Họ sống thể như là thể giới sắp tận diệt đến nơi. Và với nhịp sống hối hả của mình, họ không còn thì giờ để chiêm nghiệm, suy tư hay thưởng ngoạn vẻ đẹp của bầu trời thu xanh yên ả hay ánh sáng huy hoàng của những vì sao đêm. Thực ra, họ sinh ra không phải để sống mà đúng hơn là để chuẩn bị sống.

Loại người thứ hai sống theo kiểu hưởng lạc họ xa lánh những người bạn tốt như công việc, trách nhiệm và bổn phận và giao du với những kẻ xấu như quyền lợi, tiện nghi vật chất. Họ tiêu phần lớn thời gian cho thú vui và trò tiêu khiển; họ chiều chuộng những ham muốn thấp hèn của một cuộc sống dễ dãi.

Loại người thứ ba vừa dễ thương vừa tội nghiệp. Trái ngược với loại thứ hai, họ dành hầu hết quỹ thời gian cho học tập, công việc và trăm thứ trách nhiệm trên đời. Sau khi đã đạt được những điều mong muốn họ bàng hoàng khi nhận ra rằng mình đã đánh mất một cái gì đó rất quan trọng trong một giai đoạn của đời mình hay là cả cuộc đời mà họ không thể tìm thấy lại được.

Cứ nhìn xung quanh ta thôi sẽ thấy muôn vàn thí dụ.

Một đứa trẻ cũng có thể đánh mất tuổi thơ vì phải miệt mài theo lời bố mẹ đi “luyện công” để vào lớp Một, rồi phấn đấu để đạt học sinh giỏi 12 năm liền với phương châm luyện rồi thi, thi xong lại luyện ngoài ra không còn gì là quan trọng cả. Sau khi đạt được ước mơ “cháy bỏng” của bản thân cũng như gia đình, người bạn tội nghiệp của chúng ta mới sực nhớ tới cánh điều tuổi thơ và tự chiều chuộng mình bằng một buổi chiều thả điều trên đồng quê. Nhưng, hỡi ôi, một thanh niên đã 18 tuổi thì tâm hồn không còn đủ ấu thơ để thả hồn mơ ước theo cánh điều vi vu như một đứa bé lên tám lên mười được nữa!

Có lẽ mọi so sánh đều khập khiễng: khác với chiếc bánh thông thường, chiếc bánh thời gian cứ vui dần cho dù bạn có cố nhịn hay để dành. Vậy cách ăn bánh khôn ngoan nhất, theo tôi nghĩ, là ăn từ từ từng miếng một cả phần vỏ lẫn phần nhân cùng lúc, thưởng thức nó từ đầu tới cuối, nghĩ rằng nó là chiếc bánh ngon nhất, hoàn hảo nhất vì nó là duy nhất cho mỗi một người.

Nói cách khác phải dùng cái quỹ thời gian hữu hạn của chúng ta theo đúng từng giai đoạn của đời người: không chậm chạp để phải hối tiếc vì những gì mình đã bỏ lỡ ngày hôm qua cũng không vội vã để chẳng còn gì mà thưởng thức ngày mai.

Suy nghĩ của em về giá trị thời gian

Hãy sống đúng với lứa tuổi của chúng ta. Hãy học tập chăm chỉ và vui chơi lành mạnh khi bạn còn là học sinh; hãy chuẩn bị tốt nhất cho tương lai nhưng đừng quên rằng cuộc sống con người lại nằm trong hiện tại, như các bạn tôi thường nói nôm na với nhau: “Học không chơi mất đời tuổi trẻ, chơi không học bán rẻ tương lai.” Con người sinh ra để sống không phải để chuẩn bị sống, do đó hãy sống mỗi ngày khi nó đến và không đốt cháy ngọn nến cuộc đời ta ở cả hai đầu.

Theo thiên ý của tôi, chiếc bánh thời gian chính là cái vốn thời gian hữu hạn trong đó con người thể hiện sự hiện hữu của mình như một cá nhân có ý thức. Do vậy, sử dụng thời gian một cách khôn ngoan và hợp lý là thể hiện một lối sống lành mạnh và bản lĩnh của một con người biết làm chủ bản thân. “Đời người chỉ sống có một lần, phải sống sao để khỏi xót xa ân hận vì những năm tháng đã sống hoài, sống phí...”.